

201200429/1/V1.

Datum uitspraak: 10 oktober 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 16 december 2011 in zaak nr. 11/7547 in het geding
tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 27 mei 2010 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 9 februari 2011 heeft de minister, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 mei 2012, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet en mr. E.C. Pietermaat, advocaten te Den Haag, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. V. Kuit, advocaat te Amsterdam, zijn verschenen.

Overwegingen

1. De vreemdeling, geboren op 16 februari 2001, heeft in het kader van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) een mvv-aanvraag ingediend voor verblijf bij
naar gesteld zijn vader (hierna: referent), houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, verleend krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.
2. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan een vreemdeling die als minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend.
3. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 26 september 2006 in zaak nr. 200603951/1 (www.raadvanstate.nl) dient een mvv-aanvraag in het kader van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, te worden beoordeeld aan de hand van die bepaling.

4. Ingevolge artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is het aan de aanvrager om de gegevens en bescheiden te verschaffen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. Het is derhalve aan de vreemdeling om in de bestuurlijke fase de feitelijke gezinsband aannemelijk te maken.

Volgens paragraaf C2/6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 ligt de bewijslast dat de vreemdeling in het land van herkomst feitelijk tot het gezin heeft behoord, bij de hoofdpersoon. Hiervan dient in beginsel – indicatief – bewijs te worden overgelegd. Indien dit niet mogelijk is, dienen hierover aanvullende gegevens en/of plausibele, aannemelijke en consistente verklaringen te worden verstrekt.

Volgens paragraaf C14/6.2 wijst de Immigratie- en Naturalisatiedienst betrokkenen op de mogelijkheid van DNA-onderzoek indien het gaat om een biologisch kind van één of beide ouder(s) en zich bewijsnood voordoet. Als het DNA-onderzoek de biologische afstammingsrelatie bevestigt, wordt de aanvraag om een verblijfsvergunning dan wel de aanvraag om een mvv, ingewilligd indien aan de overige voorwaarden is voldaan, tenzij overige bekend geworden gegevens zich tegen inwilliging verzetten.

5. De minister klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, samengevat weergegeven, de motivering in het besluit van 9 februari 2011 geen stand kan houden omdat de zaak van de vreemdeling afhankelijk is van de uitspraak op het beroep van de gestelde echtgenote van referent en de rechtbank dat beroep gegrond heeft verklaard bij haar uitspraak van 16 december 2011 in zaak nr. 11/7546. Hij voert aan dat hij hoger beroep heeft ingesteld tegen die uitspraak en dat deze zaak afhankelijk is van de uitspraak van de Afdeling op dat hoger beroep.

5.1. De Afdeling heeft in haar uitspraak van heden in zaak nr. 201200425/1/V1 dat hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van de rechtbank van 16 december 2011 in zaak nr. 11/7546 vernietigd en het inleidend beroep ongegrond verklaard. Die uitspraak van de rechtbank kan daardoor niet langer dienen als grondslag voor de uitspraak van de rechtbank in de zaak van de vreemdeling.

De grief slaagt.

6. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 9 februari 2011 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden.

7. De minister heeft zich in het besluit van 9 februari 2011 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling zijn familierechtelijke relatie met referent niet aannemelijk heeft gemaakt omdat uit DNA-onderzoek van 3 juli 2009 is gebleken dat uitgesloten is dat referent zijn biologische vader is en de vreemdeling geen contra-expertise heeft overgelegd. Voorts heeft de minister zich in dit besluit op het standpunt gesteld dat, in het geval de vreemdeling moet worden aangemerkt als een niet-biologisch kind van referent en voor zover er ten tijde van belang sprake was van een feitelijke

gezinband tussen de vreemdeling en referent, hij deze als verbroken beschouwt, omdat de vreemdeling na het vertrek van referent wordt geacht te zijn opgenomen in een ander gezin, namelijk dat van de gestelde echtgenote van referent.

8. De vreemdeling heeft aangevoerd dat zich bewijsnood voordoet omdat aan Somalische documenten geen bewijskracht wordt toegekend en dat het niet aangaat om de gevolgen hiervan eenzijdig op hem af te wentelen. Voorts heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister hem ten onrechte beschouwt als pleegkind. Hij heeft er op gewezen dat twee van de drie andere kinderen die volgens DNA-onderzoek biologische kinderen zijn van referent, zijn geboren uit het huwelijk van referent met zijn eerste echtgenote. Volgens de vreemdeling strekt dat DNA-onderzoek ook tot bewijs van het huwelijk tussen referent en de eerste echtgenote. Nu de vreemdeling tijdens hetzelfde huwelijk is geboren, is hij een juridisch kind van referent en is het biologisch vaderschap niet van belang, aldus de vreemdeling. Volgens de vreemdeling moet de door hem overgelegde getuigenverklaring in dit licht worden gezien. Voorts heeft hij aangevoerd dat de minister de eerste echtgenote van referent had kunnen vragen mee te werken aan DNA-onderzoek zodat kan worden aangetoond dat voormelde twee kinderen een halfzus onderscheidenlijk een halfbroer van hem zijn. Ten slotte heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister de door hem overgelegde getuigenverklaring en foto's ten onrechte terzijde heeft gesteld.

8.1. De vreemdeling heeft niet onderkend dat bewijsnood niet wegneemt dat het aan hem is om aannemelijk te maken dat hij ten tijde van belang feitelijk tot het gezin van referent behoorde. De minister heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de door de vreemdeling overgelegde getuigenverklaring niet de door hem gewenste waarde kan worden toegekend, nu de getuige hierin heeft verklaard dat referent de biologische vader is van de vreemdeling terwijl uit DNA-onderzoek het tegendeel blijkt en de vreemdeling geen contra-expertise heeft laten verrichten. De minister heeft zich eveneens in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat hij geen waarde toekent aan de foto's, nu deze zijn gemaakt in 2010. Voorts valt niet in te zien hoe DNA-onderzoek van de moeder van de vreemdeling zou kunnen leiden tot de conclusie dat de vreemdeling ten tijde van belang feitelijk behoorde tot het gezin van referent. De vreemdeling heeft, anders dan het zijn van biologisch kind, overigens niets aangevoerd waaruit valt af te leiden dat hij ten tijde van belang behoorde tot het gezin van referent.

De beroepsgrond faalt.

9. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de vaste jurisprudentie van de Afdeling die inhoudt dat de Vw 2000 buiten artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, geen grond biedt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel ter bescherming van "family life", als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en dat de beoordeling van de toepassing van artikel 8 van het EVRM buiten voormelde bepalingen plaats dient te vinden in de procedure over een verblijfsvergunning regulier (uitspraak van

19 oktober 2010 in zaak nr. 201001188/1/V1; www.raadvanstate.nl) niet kan worden gevolgd.

9.1. Deze beroepsgrond faalt reeds omdat de vreemdeling zijn betoog niet heeft toegelicht.

10. Nu de vreemdeling dan wel referent niet heeft voldaan aan de op hen rustende bewijslast, heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij ten tijde van belang feitelijk tot het gezin van referent behoorde. Dit brengt met zich dat aan de overige beroepsgronden, die de vraag betreffen of de feitelijke gezinsband tussen de vreemdeling en referent is verbroken niet wordt toegekomen.

11. Het inleidend beroep is ongegrond.

12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 december 2011 in zaak nr. 11/7547;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

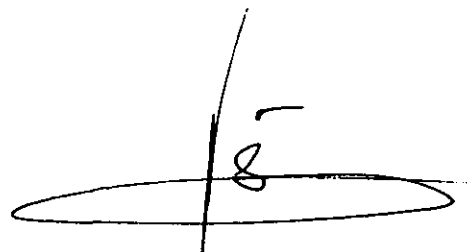
w.g. Groeneweg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2012

32-716.

Verzonden: 10 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser